

οὐς διατελεῖ ἡ Ἑλλάς ὑπὸ γεωγραφικῇ, πολιτικῇ καὶ οἰκονομικῇ ἔποψιν. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Ἀργυροπούλου τάσσει αὐτὸν εἰς ὅλους ἐξαιρετικῇ θέσιν ἐν τῇ ναυτικῇ μας· ἀπεδείχθη πρῶτης τάξεως συγγραφεύς.

Νέος ἀστὴρ προσετέθη εἰς τὸν Μαλλιαρισμόν. Ὁ Κλήμης Πορφυρογέννητος, μετὰ τῆς «Παραλλαγῆς». Παράλλαγες δὲ εἰσὶ στίχοι γραμμένοι μετὰ ἰδιοτροπίαν εἰς τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν γλῶσσαν. Οἱ μαργαρίται ἀφθονοῦν κατασκευάζει· δὲ ὁ νεοφώτιστος αὐτὸς γλωσσολόγος λέξεις, ὅπως καὶ ὁ ἔνδοξος Μελαγχρονός, φήμῃ δὲ διατρέχει τὰς ἀγνίας διὰ τὸ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Πορφυρογέννητος (κακόμοιρο ψευδώνυμον!) εἶναι ὁμώνυμος καὶ ἀνεπίδους τοῦ κ. Μελαγχρονοῦ. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ποιημάτων του διαπιστώνει τὸν θρόνον αὐτόν. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ νὰ συγγενεῖται μετὰ τὸν ἐφευρέτην τοῦ αἰσιπύρου.

Ἰδοὺ νέαι μαλλιαραὶ λέξεις: Ἀλιμάνιστη (ἀλίμενος) —τὸ δύσεμα, τοῦ δύσματος (ἡ δύσις)—ἀνείδωτη (ἀόρατος—ἀπέθαντη (ἀθάνατος)—ἀναγνώσσω (ἀναγνώσκω) κλπ. Αἱ ἐκφορᾶσις του ἀντάξει τὸν λεξιλόγιον του. Δ.χ. «ἡ ψυχὴ στὸ ἀπογλάρισμά της ἀλαφροκοῦει τῆς κόρδες τοῦ θανάτου». Τί εἶδους κορδες εἶναι αὐτές, μυστήριον! Ἀγγελιοὶ παρακάτω τρύγαν(ε)!, ἰσχυροὶ μαβιοί, σιμουργικοὶ λυρμοί, ἄγνῳρα τούλγια, ἐφτασώπαστη ὦρα, (ἐνθυσίονουσα τῆς 100 φωνῆς τῆς λύρας ἐνὸς ἄλλου ποιητοῦ), ἄλικη δέχη, βαλσαμουρική ρύμα (!) καὶ μυστηριακὰ ρηγάτα, μυριστική (!) κόμη, ἀγγοῦσα καὶ σεραφικοὶ λαλέδες. Ὁ ποιητὴς δένει κορδέλλες οὐρανῆς σὲ φιόγγους (!) μελωδίας, ἐνῶ τῶν παφλασίων τὰ φύλλα ἐμοῦσκηρε μὲ μνημονικὴ ψυχάλα, ἡ δὲ Σελήνη φαίνει μετὰ τῆς τριγῆς τῆς τοῦς ἡχους τῆς βροχῆς. Τρίγες τῆς σελήνης εἶνε αἱ ... ἀκτῖνες! Ὁ ποιητὴς (;!) μᾶς πληροφροεῖ συχνὰ περὶ τῶν χαρισμάτων του, λέγει δὲ κάποιον:

Τριώδιζα καὶ ἀστρολογουσκοποῦσα ἐνῶ στὸ θρόνῳ νύφες ἀναμαλλιάρες θρηνηλοῦσαν μετὰ νηραντὲς κινάρες.

Τὰ Μελαγχρονικά αὐτὰ γλωσσικά παραληρηματὰ ὁμαζονταὶ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ εἰδικώτερον Ἀπολυτίκιον. Λεῖπει μόνον τὸ... κοντάκιον, ἂν διὰ τὴν ἐμπνευσίαν τοῦ ποιητοῦ, τοῦλάχιστον διὰ τὰς ἐφευρέσεις τοῦ γλωσσοπλάστου.

Τὸ δίκαιον τῶν μελισσῶν. — Ὑπὸ Δ. Ἀντωνιάδου, δικηγόρου. Σελ. 175. Ἐξετάζονται αἱ νομικαὶ διατάξεις καὶ θεωρεῖται αἱ ἀφορῶσαι τὴν μελισσοκομίαν.

Ἡ κυρία Ἐλένη Α. Μπίκα ἤρξατο ἐκδίδουσα ἐν Ἀθήναις δεκαπενθήμερον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀμάραντον», μετὰ ὕλην ἀξίαν προσοχῆς.

Ὁ Ἐπιτάφιος θρῆνος ἀπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγχιάλου, ὑπὸ Γ. Βουλδοῦ. Ὁλιγοσέλιδον πεζὸν ποίημα, ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὴν τέφραν τῆς μεγαλομάρτυρος πόλεως. Εἶναι ὁ ἐθνικὸς θρῆνος, εἶναι τὸ μυρολόγι τῆς δουλείας, τὸ ἀναμνόν τὴν Ἀνάστασιν—τὸ φιλήμα τῆς ἐλευθερίας.

Ἀγγέλου Κοσμῆ. Τοῦ νησιοῦ μου. — Ὅλην τὴν δροσίαν τῆς θαλάσσης ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλμην συγχρόνως ἀποπνέει τὸ βιβλίον τοῦ κ. Α. Κοσμῆ. Τὸ νησί του, μετὰ τὰς παραδόσεις του τὰς ἀνεκμεταλλεύτους καὶ τὰς προλήψεις τὰς ἀφελεῖς, μετὰ τὰ ἐρείπια τοῦ χρόνου ἀλλὰ καὶ τὴν φυσικὴν ζωὴν, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύπη τοῦ νησιωτικοῦ βίου, μία νοσταλγία πρὸς τὸν ἀπέριττον αὐτὸν ἀλλὰ καὶ θελκτικὸν βίον, ἔχουν ἐμπνεύσει τὸν συγγραφέα. Εἰκόνας—Δεῖματα—Ρημάδια, εἶνε τὰ τρία σημεῖα περὶ ὃ στρέφεται ἡ ἐμπνευσις του· τὸ βιβλίον τοῦ κ. Κοσμῆ δὲν ἐκδηλώνει μόνον τὴν βαθεῖαν ἀγάπην του πρὸς τὸ ὡμορφον νησί του, ἀλλὰ παρουσιάζει καὶ ἑνα ἱκανὸν τῆς γραφίδος ἐργάτην, ἀπὸ τὸν ὁποῖον πολλὰ δικαιοῦται ν' ἀναμνῇ ἡ Ἑλληνικὴ διηγηματογραφία.

Εἰρήνης Δενδρινοῦ. Ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦ σαλονιοῦ καὶ οἱ δύο θάνατοι. Εἶνε παλαιὰ συνεργάτις τῆς «Πινακοθήκης» ἡ κυρία Δενδρι-

νοῦ, πρὶν ἢ γίγῃ τερφίμος τοῦ μαλλιαρισμοῦ. Ἡ κ. Δενδρινοῦ ἔχει καὶ ἀντίληψιν εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ὃν ὁ πειθριασμός καὶ ἡ ἐξουμανία κατέστησαν ἄξιον σατύρας, ἀλλὰ καὶ αἰσθημα εἰς τὴν ἀποτύπωσιν τῶν ποικίλων δονήσεων τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Τὸ βιβλίον τῆς ἔχει κάποιον εἰδικὸν σκοπόν. Νὰ ἀποκαλύψῃ κοινωνικὰς ἀσχημίας, νὰ ψεῖξῃ τὴν σημερινὴν ἀνατροπὴν τῶν Ἑλληνίδων ἥτις διακρίνεται διὰ τὸ ψεῦδος, νὰ ναυτηριάσῃ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς ἐλαφρότητας τοῦ κόσμου τῶν σαλονίων ἐνθα διαστρεβλοῦνται πᾶν ἡθικὸν συναίσθημα, λαμβάνουσα ὡς ἡρώϊδας τύπους συνήθεις δυστυχῶς. Τὸ Φλέρι, τὸ Μυαλὸ πρακτικὸ, ἡ Ἑγγλέζικη ἀνατροπὴ, δύνανται νὰ θεωρηθῶν ὡς τὰ χαρακτηριστικώτερα. Ἡ κ. Δενδρινοῦ θέλει τὴν Ἑλληνίδα περισσώτερον μητέρα καὶ ὀλιγώτερον γυναῖκα τοῦ σαλονιοῦ. Ὁραιότερον ὡς διήγημα γενικώτερον ἐνδιαφέροντος εἶνε οἱ οἰοεῖ ὡς ἐπὶ λόγους δημοσιευόμενοι Ἀνὸ θνητοῦ διακρινόμενοι διὰ τὴν ποιήσαν καὶ ἀβρότητα. Ἀτυχῶς ἡ κ. Δενδρινοῦ μεταχειρίζεται λέξεις ἀφιλοκάλους καὶ ἀντιτιθέμενας εἰς τὴν αἰσθητικὴν. Αἱ λέξεις καοῦρα, θριαβεύουν, πικραπάτες, κροῦζω, κροαίματα, ἀξιάδα, καταχτητάδες κλπ. μειώνουν τὴν καλὴν κατὰ τὰλα ἐντύπωσιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς.

Νίκου Λαμπροπούλου. Τριφυλιακὸν ἡμερολόγιον. Ἔτος Α'. Περιέχει ποικίλην φιλολογικὴν ὕλην ὑπὸ γνωστῶν λογίων γραφεῖσαν. Ἡ ἐκτύπωσις λίαν φιλόκαλος.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Πινακοθήκης» ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἡδη ἔβδομον ἔτος ἐφαρμόσῃ ἀπαρεγκλίως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως τὸν ὄρον τῆς προπληρωμῆς τῆς συνδρομῆς. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως, δηλοῦμεν ὅτι ἐφ' ἑξῆς οὐδενὶ θ' ἀποσταλῇ τὸ φύλλον, ἂν μὴ ἀποστείλῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ νέου ἔτους. Διὰ τοὺς συνδρομητὰς μας ἡ ἀποστολὴ τῆς συνδρομῆς εἶνε εὐχερεσιώτης, ἐνῶ ἡ καθυστέρησις αὐτῆς παρεμβάλλει ἡμῖν πολλὰς δυσχερείας καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως καὶ ὡς πρὸς τὸν διακανονισμόν τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τοῦ φύλλον.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἢ τοῖς φρ. καὶ λίρας στερελίνας ἀποδοτέας εἰς ὁρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληροῦνται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληροῦνται ἐν τῇ Κεντρικῇ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι καταθέσεων

1	1/2	τοῖς 0/0 κατ' ἔτ.	διὰ κατ. 6 μηνῶν
2	»	0/0	» » » 1 ἔτους
2	1/2	» 0/0	» » » 2 ἔτων
3	»	0/0	» » » 4 ἔτων
4	»	0/0	» » » 5 ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστί ἢ ἀνώνυμοι.